Thomas Sanchez de Matr

KBR3110
.S36
1605
v.2
c.1

TOMVS SECVNDVS
DISPVTATIONVM
DE SANCTO MATRIMONII SACRAMENTO.

AVTHORE THOMA SANCHEZ
Cordubenſi e Societate IESV.

In hoc ſecundo tomo continetur liber ſeptimus, qui de impedimentis Matrimonij agit, cum duplice indice locupletiſsimo.

AD ILL.MVM ET REVER.MVM D.D. FERDINANDVM
Niño de Gueuara Card. S.R.E. Archiepiſ. Hiſpalenſem,
Conſiliarium à Statu Catholicæ Maieſtatis.

Anno 1605.

CVM PRIVILEGIO.

Madriti, Prælo & expenſis Ludouici Sanchez.

46325

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON
CAPILLA ALFONSINA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
31/1/83 MICROFILMADO R-31.

KBR3110
.S36
1605
v.2

BMU Raúl Rangel Frías
UANL
FONDO
BIB. PUBLICA DEL ESTADO

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON
CAPILLA ALFONSINA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
MICROFILMADO

EL REY.

POR quanto por parte de vos Tomas Sanchez, de la Compañia de IESVS, nos ha ſido fecha relacion que vos auiades compueſto vn ſegundo y vltimo tomo de matrimonio, de que haziades preſentacion, y nos ſuplicaſtes os mandaſſemos dar licencia y priuilegio por diez años, ò como la nueſtra merced fueſſe: lo qual viſto por los del nueſtro conſejo, por quanto en el dicho libro ſe hizieron las diligencias q̃ la prematica por nos vltimamente fecha ſobre la impreſsion de los libros diſpone: fue acordado q̃ deuiamos mandar dar eſta nueſtra cedula para vos en la dicha razon, y nos tuuimoslo por bien: por la qual por os hazer bien y merced, os damos licencia y facultad para que por tiempo de diez años primeros ſiguientes que corren y ſe cuentan deſde el dia de la data deſta nueſtra cedula en adelante, vos ò la perſona que vueſtro poder tuuiere, y no otro alguno podays imprimir y vender el dicho libro, q̃ deſuſo ſe haze mencion, en todos eſtos Reynos de Caſtilla, por el original que en el nueſtro conſejo ſe vio, que va rubricado y firmado al fin del de Miguel de Ondarça çauala nueſtro Eſcriuano de Camara de los que en el nueſtro conſejo reſiden, con que antes que ſe venda lo traygays ante ellos, juntamente cõ el dicho original, para que ſe vea ſi la dicha impreſsion eſtà conforme a el, ò traygays fe en publica forma en como por corretor por nos nõbrado, ſe vio y corregio la dicha impreſſion por el original. Y mandamos al impreſſor que aſsi imprimiere el dicho libro, no imprima el principio ni el primero pliego, ni entregue mas de vn ſolo libro con el original al autor, ò perſona a cuya coſta lo imprimiere, ni otro alguno para efeto de la dicha correciõ, y taſſa, haſta q̃ primero el dicho libro eſtè corregido y taſſado por los del nueſtro cõſejo. Y eſtando aſsi, y no de otra manera pueda imprimir el dicho principio y primer pliego, y en el ſeguidamẽte põga eſta nueſtra licencia y la aprouacion, taſſa, y erratas, ſo pena de caer è incurrir en las penas contenidas en la dicha prematica y leyes de nueſtros Reynos que acerca dello diſponen. Y mandamos que durante el dicho tiempo perſona alguna ſin vueſtra licencia no pueda imprimir ni vender el dicho libro, ſo pena que el que lo imprimiere ò vendiere aya perdido y pierda todos y qualeſquier libros, moldes, y aparejos que del dicho libro tuuiere, y mas incurra en pena de cincuenta mil marauedis por cada vez que lo contrario hiziere, la qual dicha pena ſea por tercias partes, nueſtra camara, juez, y denunciador. Y mandamos a los del nueſtro conſejo, Preſidente, y Oydores de las nueſtras audiencias, alcaldes, alguaziles de la nueſtra caſa y Corte, y Chancillerias, y a todos los corregidores, aſsiſtente, gouernadores, alcaldes mayores, y ordinarios, y otros juezes y juſticias qualeſquier de todas las ciudades, villas, y lugares de los nueſtros Reynos y ſeñorios, aſsi a los que aora ſon, como a los que ſeran de aqui adelante, que vos guarden y cumplan eſta nueſtra cedula y merced que aſsi os hazemos, y cõtra ſu tenor y forma no vayan ni paſſen, ni cõſientan ni paſſar en manera alguna, ſo pena de la nueſtra merced, y de diez mil marauedis para la nueſtra camara. Fecha en Valladolid a doze dias del mes de Abril de mil y ſeyscientos y quatro años.

YO EL REY.

Por mandado del Rey nueſtro ſeñor,
Iuan de Amezqueta.

TASSA.

YO Miguel de Ondarça çauala Eſcriuano de Camara del Rey nueſtro ſeñor, de los q̃ reſiden en ſu Conſejo, doy fè, que auiendoſe preſentado ante los ſeñores del dicho Conſejo, vn libro intitulado ſegundo tomo de matrimonio, compueſto por Tomas Sãchez, de la compañia de IESVS, que con licẽcia de los dichos ſeñores ha ſido impreſſo: le taſſaron a quatro marauedis cada pliego del dicho libro, y a eſte precio y no mas ſe venda, y que eſta fè ſe ponga al principio de cada vn libro de los que fueren impreſſos, para que dello conſte, de pedimiento del dicho Tomas Sanchez di el preſente en la ciudad de Valladolid, a diezyſeys dias del mes de Iulio, de mil y ſeyscientos y cinco años.

Miguel de Ondarça çauala.

Tiene eſte tomo, ſegundo y tercero, quatrocientos y ſeys pliegos, que conforme a ſu taſſa monta quarenta y ocho reales, menos ocho marauedis el papel.

E 5

Facultas patris Prouincialis.

M Elchior de Gadea Prouincialis Societatis I E S V, in Prouincia Bæthica, poteſtate a lid mihi facta à R. admodum P. N. Claudio Aquauiua generali Præpoſito, faculta tem concedo, vt poſterior tomus de matrimonio à P. Thoma Sanchez noſtræ Societatis compoſitus, & virorum grauium, atque ſapientium iudicio eiuſdem Societatis examinatus, & approbatus, typis mãdetur. In quorum fidem has iteras manu noſtra ſubſcriptas, & noſtri officij ſigillo munitas dedimus. Cordubæ, die vigeſima Iunij, anni milleſimi quingenteſimi ſexcenteſimi tertij.

Melchior de Gadea.

APPROBATIO.

D Iſputationum de ſancto matrimonij ſacramen tomum alterum de impedimentis, & illorũ diſpenſationibus à grauiſſimo & eruditiſſim .Thoma Sanchez, è Societate I E S V, nunc feliciter editum de mandato Regij ſenatus ſedula a potui euolui diligentia & ſumma voluptate perlegi. In quo quidem contenta omnia præter qm quod fidei Catholicæ conſonant, & almæ matris Eccleſiæ ſanctionibus, & ſanctorum patrum ltis minimè repugnant, & bonis moribus diſſonant eruditiſ imè ab authore differuntur, & adratiſſimè ſententiarum vbertate, ac põdere, inſig ique reſol tione & eruditione perluſtrant. Tãta inſuper dexteritate author de theſauro ſuo noua & vetera proferens pro eruenda & ſuſti da veritate digladiatur ac dimicat, vt qui illius lectioni ſeſe dederint magnam, cùm ad Chriſ nam pietatem, tum ad ſacros Pontificum canones, & d creta acceſ ionem futurum iri non dub m, nihil denique ad huius magni ſacramenti perpetuum & indiſſolubilem nexum ſpectans deſ rari poterit, quod ad amuſſim, & conſequenter in hoc tracta u non explanetur. Quare opus d iſſimum cenſeo, quod non ſolum pro communi ſchola vtilitate in lucem prodeat, typiſq; quàm iſſimè mandetur, verum etiam, quod omnium oculis ac manibus continue ve ſetur. Datum Ma i poſtridie idus Martij, anni Domini milleſimi ſexcẽteſimi quarti.

Fr. Petrus Epiſcopus Venecenſis, electus de Gaeta.

RRATA.

P Agina 14. col. 2. linea 19. conſ udine legatur conſuetudini. Pag. 38. col. 1. lin. 39. proberi, leg. prohiberi. Pag. col. 2. lin. 30. dubitatione leg. dubitationi. Pag. 61. col. 1. lin. 28. vomenti, leg. voue Pag. 81. col. 2. lin. 13. metinem, leg. mentionem. Pag. 93. col. 2. lin. 28. ratione leg. rat em. Pag. 125. col. 1. lin. 38. conſtituendu leg. conſtituẽdum. Pag. 149. col. 2. lin. 36. de nt leg. debentur. Pag. 158. col. 1. lin. 41. cum leg. cum. Pag. 177. col. 2. ad medium, q is leg. quamuis. Pag. 190. col. 1. lin. 9. ſinul leg. ſimul. Pag. 221. col. 1. lin. 19. commur leg. communiter. Pag. 239. col. 2. lin. vltima diſtat leg. diſtant. Pag. 259. col. 2. lin. 4 ritabat leg. irritabat. Pag. 283. col. 2. lin. 16. cuus leg. cuius. Pag. 316. col. 1. lin. 29 ſiſtetes leg. deſiſtentes. Pag. 347. col. 2. lin. 37. adducta leg. adductæ. Pag. 379. col. in. 9. infidelis leg. infideles. Pag. 413. col. 1. lin 9. initiuntur leg. innituntur. Pag. 44 ol. 2. lin. 43. vetius leg. verius. Pag. 477. col. 1. lin. 4. es leg. eſt.

Hic liber correſpondet ſu emplari, demptis his mendis. Datum Compluti, in inſigni collegio Matris Dei Theo rum Academiæ Complutenſis, die octaua menſis Iulij, anno Domini 1605.

Licentiatus Franciſcus Murcia de la Llana.

ILLVSTRISSIMO, AC REVERENDISS. D. D. FERDINANDO Niño de Gueuara S. R. E. Cardinali, Archiepiſcopo Hiſpalenſi, à ſtatu cõſiliario Catholicæ Maieſtatis, Thomas Sanchez è Societate Ieſu, S. P. D.

A BSOLVI, Deo auſpice, iam diu inchoatum de matrimonij ſacramento opus duplici volumine incluſum. Quod vt tibi Cardinalis illuſtriſſime dicarẽ, non ſolùm mea à me flagitabat voluntas, verum ampliſſima tua erga minimam Societatem noſtrã officia, ſuo uaſi iure poſtulabant. Neque his ſolùm adductus rationibus ſum, hunc vt tractatum tui nominis inſignirem patrocinio: verùm vt exiguo quidem (ſi per ſe conſideretur) operi, authoritatem, ſplendoremq; tantum conciliarem, quantum clariſſimæ tuæ dignitatis, ſplendidiſſimæ ſapientiæ, illuſtriſſimæq; ſtirpis, lux omnium mortalium oculis afferet. Excipe igitur hilari front optimarum omnium diſciplinarum patrone inclyte, ac Mœcenas alter munuſculũ hoc, exiguum illud ſanè, magna tamen animi propẽſione oblatum. Quod quidem ſi voluntatis exæquaret ſtudium, tuæ proculdubio reſponderet amplitudini: verunamen Antiſtes ampliſſime ſuppleat quod muneri deeſt, & ta ingens benignitas erga eos, qui ſe, ſuaq; ſtudia, cõmuni Eccleſ emolumento vouerunt: & peculiaris illa humanitas, qua me ſemper tuo obſequio, tot, tantiſq; nominibus obſtrictum proſequtus es. Foue igitur ſtudij, laboriſq; mei fructus hos qualeſcunque, quos ſpero maioribus in dies incrementis augendos, cùm illos benignis oculis, ac propitio vultu, tanquam Hiſpaniarum noſtrarum, atque adeò Eccleſiæ totius Sol clariſſimus intuaris. Vale. Pridie Kalendas Iulij, Anno milleſimo quingẽteſimo ſexcenteſimo tertio.

PROOE-

1080044895

PROOEMIVM.

SVPERIORIBVS ſex libris priori volumine contentis, diſſeruimus de matrimonij firmitate, & de qualitatibus, quas conſenſus deſiderat, vt illud firmū reddat, iam de alijs quæ ad complementum materiæ huius de matrimonio ſuperſunt tractanda, diſputandum eſt. Verum timentes, ne ſi ea omnia, quæ de grauiſsima hac materia tractanda reſtant, in vno tãtum volumine contineantur, in magnam molem liber excreſceret: viſum eſt, id in duos tomos diuidere: quorum hic ſecundus librum ſeptimum cõtinebit; tertius verò & vltimus alios tres octauum, nonum, & Decimum, quibus claudetur totus de matrimonio tractatus. Seruato igitur ordine prioris voluminis, quod ſex libris clauſum eſt, hoc ſecundum illi cõnectendo. Septimus hic liber principium huic volumini dabit, qui de impedimentis matrimonij, tam de his, quæ ſolum impediunt, & non dirimunt, quàm de ijs quæ etiam matrimonium dirimũt, diſputabit. Liber octauus de diſpenſationibus tam in genere, quàm de ijs quæ matrimonij contractum concernunt agit. Nonus liber agit de debito coniugali, vbi multa ad luxuriam concernentia diſcutiuntur. Decimus liber agit de diuortio, neque exiſtimet quiſquam ſecundas nuptias, ac benedictiones nuptiales, bigamiam, & pœnas ciuiles ſecundarum nuptiarum, ſilentio prætereunda. De illis enim agitur in hoc ſeptimo libro, vbi de impedimento ligaminis dirimenti diſſeritur. Atque Deo dante, edam poſtea in lucem œconomiam quandam inter ipſosmet coniuges, ac inter parentes & filios, vbi de obligatione mutua domeſtica inter coniuges, & de ſocietate ciuili, quo ad lucrorum diuiſionem, ac de obligatione parentum erga filios, & contra, atque de ſucceſsione diſſeretur.

INDEX DISPVTATIONVM QVÆ IN HOC SECVNDO volumine continentur.

LIBER SEPTIMVS DE IMPEDIMENTis matrimonij.

DISPVTATIO PRIMA.

AN Integrũ ſit Pontifici impedimẽta matrimoniũ irritantia ſtatuere? fol. 1.
An ſi ſine iuſta cauſa e ſtatuat, teneat factum? ibi. n. 5. & 6.
An poſsit Pontifex aliquos priuatos reddere inhabiles ad ineundum inter ſe matrimonium? ibi. n. 7. & an poſsit infidelibus? ibi. n. 3.
An poſsit certam perſonam reddere omnino inhabilem ad matrimonium? ibi. numer. 8.
An poſsit Epiſcopus impedimenta in ſua diœceſi ſtatuere? ibi. n. 9. & 10.

Diſputatio Secunda.

AN Pontifice ſuo præcepto, aut conſtitutione interdicenti matrimonium, ſit inualidum contra eam prohibitionem initum? fol. 5.
An matrimonium validè contractum, ſit in pœna ſeparandum, quando lite pendenti, aut contra iudicis prohibitionem eſt initum? ibi. n. 14. & 5.
Sponſalia contra eam prohibitionem inita, an ſint valida? ibi. n. 9.

Diſputatio Tertia.

AN Princeps ſecularis etiam infidelis poſsit impedimenta dirimentia ſtatuere? fol. 9.
An apud Iudæos ſit poteſtas impedimenta dirimentia ſtatuendi? Et an ſi nunc contrahant in gradibus lege Moſaica interdictis, valeat matrimonium? ibi. nu. 6
An ſi fideles ſubditi Principi infideli, contrahant cum impedimento dirimenti ſtatuto per illum Principem, valeat matrimonium? ibi. n. 7.
An Princeps fidelis poſsit infidelibus ſibi ſubditis, ſtatuere impedimenta? ibi n. 8.
An impedimenta à Pontifice nunc ſtatuta, ligent infideles ſibi ſubditos? ibi n. 8.
An quæſtio circa matrimonium, vel diuortium orta inter infideles ſubiectos Principi Chriſtiano, pertineat ad forum ſeculare? Et quid, ſi alteruter fidelis? ibi, nu. 9.
An valeat matrimonium, ſi infidelis contrahat apud infideles, cũ impedimento dirimenti à ſuo Principe infideli ſtatuto? vel ſi fidelis contrahat apud infideles, cum impedimento dirimenti apud ſolos fideles? ibi num. 10.

Diſputatio Quarta.

AN efficax ſit conſuetudo ad impedimenta noua dirimentia ſtatuenda: vel ſtatuta abolenda: & proinde ad reddendos quoſpiam inhabiles ad matrimonium, qui iure habiles erant: vel è cõtra habiles, qui iure erant inhabiles? fol. 13.

Diſputatio Quinta.

VTrùm impedimenta ſiue impedientia, ſiue dirimentia ita obligent, vt nullus metus excuſet: conſtituantq; duplicem malitiam in matrimonium illis inito: ſpecialiq; malitia neceſſariò fatenda afficiant copulam illicitam inter ſic inditos habitam? fol. 22.

Diſputatio Sexta.

QVot, & quæ ſint impedimenta dirimentia, vel ſolùm impedientia, & an conuenienter aſsignentur: & qualiter aliquot ex impedientibus intelantur? fol. 28.

Diſputatio Septima.

AN feriarum tempore interdicantur benedictiones nuptiarum, matrimonium inire, conſummare, ſponſam in ſponſi domum traducere? fol. 32.

Diſputatio Octaua.

AN tempore interdicti Eccleſiaſtici, vel ceſſationis à diuinis licitum ſit matrimonium inire, aut nuptias benedicere? fol. 40.

An ſiue vir, ſiue fœmina interdicti ſint, poſsint benedictiones ſuſcipere nuptiales ſeu matrimonio copulari? ibi. n. 5. & 18.

Diſputatio Nona.

AN tempore quo coniuges ſunt excommunicati, validè, & licitè ineant matrimonium, ſiue excommunicatio ſit maior, ſiue minor? fol. 48.

Quale peccatum ſit ſi non excommunicatus contrahat matrmonium cum excommunicato maiori, vel minori excommunicatione, vel ſi vterq; eadem cenſura ligatus ſit? ibi à. n. 6. ad. 11.

An excommunicato interdictum ſit ſponſalia inire etiam iuramento firmata? ibi. n. 12.

An ei vetitum ſit benedictiones nuptiales recipere? ibi. n 13

An teneatur præmittere confeſsionem matrimonio, qui pecato, vel excõmunicatione ligatus eſt? ibi. nu 14.

An validè, & licitè matrimonium ineat, aut benedictions nuptiales recipiat ſuſpenſus, aut interdictus eſt Eccleſiæ ingreſſus? ibi. n. 15.

Diſputatio Decima.

An Catechiſmus impediat matrimonium ineundum? pg. 54.

Diſputatio Vndecima.

AN vota ſimplicia, & iuramenta caſtitatis, religiois, non ineundi matrimonij, aſſumendi ordinis ſacri, impediant matrimonium? pag. 58.

An peccet contrahens cum habenti votum caſtitatis? ibi. n. 11.

An habenti votum, & roganti an liceat, vel matrimnium valeat, poſsit reſponderi valere? ibi. numer. 12.

An ſi vexetur varijs tentationibus, & paſsim ſuccubat, liceat illi conſulere vt ineat matrimonium, & generaliter minus malum ad vitandu maius? ibi à. n. 14.

Diſputatio Dodecima.

QVid ſit raptus, quæ ve eius pœnæ attento iure antiquo, & qualiter attento eodem iure ſit impedimento matrimonij? pag. 71.

An eiſdem pœnis ſubdatur fœmina rapiens virum? ibi à nu. 24.

An rapta nubens raptori amittat eius bona, quæ ſibi lex ciuilis in raptus pœnam deferebat? ibi à num. 27.

In quo conſiſtat malitia ſpecialis raptus in foro conſcientiæ: & quando matrimonio ineundo impedimentum ſit? ibi à. n. 30.

Diſputatio Decimatertia.

QVando attento decreto Tridentini raptus dirimat matrimonium: ac ſit obnoxius excommunicationi, ac pœnis in eo decretis? pag. 88.

An ſimiliter dirimat ſponſalia? ibi. n. 17.

Diſputatio Decimaquarta.

AN ſtuprum ſine raptu contingere poſsit ita vt ſpecialem luxuriæ ſpeciem neceſſariò confitendam conſtituat? pag. 95.

Diſputatio Decimaquinta.

An inceſtus cum conſanguineis, vel aſſinibus impediat matrimonium? pag. 105.

Diſputatio Decimaſexta.

An vxoricidium, & viricidium matrimonij impedimentum præſtent? pag. 112.

Diſputatio Decimaſeptima.

QValis culpa ſit ligatum aliquo impedimento impedienti matrimonium inire: quo iure inducta ſint: quis in illis diſpenſet: & an impediant debiti petitionem? pag. 114.

De impedimentis dirimentibus.

De impedimento erroris, & conditionis.

Diſputatio Decimaoctaua.

AN error perſonæ, qualitatis, vel fortunæ, dirimat matrimonium: & quo iure: & quando error qualitatis in perſonæ errorem redundet? pag. 119.

Diſputatio Decimanona.

AN error conditionis ſeruilis matrimonium dirimat: & quo iure? pag. 129.

Quid ſi pro tempore determinato concedatur libertas? ibi. n. 3.

Quid, ſi libertas ſit conceſſa poſt certum tempus? ibi. n. 4.

Quid, ſi error conditionis ſit concomitans: vel poſt manumiſsionem ignoratam cognoſcatur ancilla affectu vxorio: vel poſt cognitam ſeruitutem: & an ita nullum ſit matrimonium, vt libero nolente, liceat coniugi ſeruo reſilire: & an pendenti lite ſuper ſeruitute, poſsit, aut teneatur liber reddere? Remiſsiue. n. 5.

An ſit neceſſarium iudicium Eccleſiæ ad hanc ſeparationem? ibi. n. 7.

Quid, ſi ſit error ſeruitutis aſcriptitiæ, vel originariæ, aut conditionis libertinæ? ibi, numero 9. & 10.

An valeat matrimonium, quando ignorantia conditionis eſt leuiſsima? ibi à. n. 19.

Quid, ſi ſit error inæquali, aut digniori conditione? ibi à. n. 22.

Diſputatio Vigeſima.

QVando ancilla libertatem conſequatur ex matrimonio permiſſu domini inito: & an tunc matrimonium ſit validum? pag. 141.

Quando acquirat ancilla libertatem ex dotalibus inſtrumentis confectis? ibi. n. 9.

An domino ducente ancillam, maneat ea libera, & filij antea nati? ibi. n. 10. & ſequent.

Diſputatio Vigeſimaprima.

AN ſerui poſsint inuitis dominis matrimonium inire, nefasq; ſit impedire: & an coniugi, potiùs quàm domino ſatisfacere tenantur? pag. 149.

Diſputatio Vigeſimaſecunda.

AN domino permiſſum ſit mittere ſeruum coniugatum vendendum in partes longinquas? pagina. 152.

Diſputatio Vigeſimatertia.

AN ſeruitus poſsit poſt matrimonium venire, alterutro coniuge ſe in mancipium venundante? pag. 157.

Diſputatio Vigeſimaquarta.

VTrius parentis conditionem filij ſequantur; quod notabilem, ac ſeruitutem? pag. 159.

Filius ex parte nobili, & matre ancilla, an ſit nobilis? ibi. n. 2. & 3.

An domino promittente ancillæ libertatem, ſit efficax promiſsio? ibi. n. 21. 22.

De impedimento voti ſolemnis, & ordinis.

Diſputatio Vigeſimaquinta.

QVæ ſit differentia eſſentialis inter votum ſimplex, & ſolemne, & in quo ſolemnitas illa conſiſtat? pag. 166.

Qualiter ſint veri religioſi, qui in Societate Ieſu vota ſimplicia biennij emiſerunt? ibi numero. 15.

Votum ſimplex, & ſolemne religionis, an differant ſpecie? nu. 6. & 19.

Diſputatio Vigeſimaſexta.

Quo iure per profeſsionem religionis dirimatur matrimonium ſubſequens? pag. 178.

Diſputatio Vigeſimaſeptima.

AN ordini ſacro ſit iure diuino annexa continentia: & obligatio ad illam ſit ex voto ſolemni, an potiùs ex ſola Eccleſiæ conſtitutione, & in quo eſſentialiter voti illius ſolemnitas conſiſtat? pag. 181.

An Epiſcopatui ſit annexa iure diuino continentia? ibi. n. 7.

An votum ſolemne caſtitatis annexum ordini ſacro, differat ſpecie, & ex natura rei à voto ſimplici, & ſolemni profeſsionis? ibi. n. 18.

An clericus in ſacris conſtitutus, & ſimul religioſus, fornicans, teneatur vtramq; circunſtantiam fateri, aut ſatisfaciat dicendo ſe votum emiſiſſe? ibi à. n. 19.

Diſputatio Vigeſimaoctaua.

An ſacer ordo, vel Epiſcopatus dirimat matrimonium, & quo iure? pag. 197.

Diſputatio Vigeſimanona.

AN ordo ſacer vi, vel metu aſſumptus obligat ad caſtitatem, & impediat, ac dirimat matrimonium? pag. 202.

Diſputatio Trigeſima.

AN ordo ſacer infantiæ tempore, aut ante pubertatem aſſumptus obliget ad caſtitatem: ac matrimonium dirimat? pag. 206.

Diſputatio Trigeſimaprima.

AN ordines minores impediant matrimonium: culpa ve ſit ab illis reſilire: aut eos animo non vlterius progrediendi aſſumere? pag. 209.

Diſputatio Trigeſimaſecunda.

AN ſola licentia coniugis ſufficiat, vt alteruter coniux poſſit licitè poſt matrimonium conſummatum ad religionem tranſire? pag. 213.

Diſputatio Trigeſimatertia.

AN profeſſio coniugis de licentia ſpontanea alterius emiſſa abſq; alijs iure requiſitis valida ſit, nec profeſſus reuocari poſſit, ſed manens in ſeculo cogendus ſit profiteri? pag. 223.

Diſputatio Trigeſimaquarta.

AN profeſſio coniugis ignorante altero facta: aut ſcienti, & contradicenti, ſit valida: an potiùs is profeſſus ſit reuocandus, & reuocatus ad quid teneatur, ſiue viuo, ſiue mortuo altero coniuge, pag. 232.

An poſſit coniux relictus in ſeculo, inuito alio ſic profeſſo religionem ingredi? ibi. n. 23.

An ſi vterq; coniux licentia alterius minimè obtenta profiteatur, ſiue conſcius, ſiue ignarus profeſſioni: alterius, valeat profeſſio, neuterq; alterum reuocare poſſit? ibi. n. 24.

Diſputatio Trigeſimaquinta.

AN quando licentia extorta fuit per coniugem profeſſum, metu, aut dolo, aut nulla interfuit, ſed ſola diſſimulatio manentis in ſeculo, valida ſit profeſſio: nec ius competat reuocandi, pag. 243.

Diſputatio Trigeſimaſexta.

AN coniugi qui profeſſus eſt abſq; licentia, vel cum ea per dolum, aut metum extorta, liceat reſilire, quando manens in ſeculo poſtea adulterium admiſit? pag. 246.

An abſq; licentia vxoris ad ordines ſacros promotus, ſit ipſi poſtea fornicanti reſtituendus? ibi. numer. 4.

Diſputatio Trigeſimaſeptima.

AN coniux ſine licentia coniugis profeſſus, ac eius mortis conſcius in profeſſione perſiſtens, ignarus illius nullitatis, aut nolens ratificare, eſto non verus profeſſus ſit, poſſit tranſacto quinquennio reclamare, aut occultè religionem deſerere? pag. 248.

An decretum Tridentini ſeſſion. 25. de regular. capit. 19 fundetur in præſumptione, dum concedit quinquennium ad reclamandum: & ſic non habeat locum in foro conſcientiæ? ibi à numer. 6.

An id quinquennium procedat ſolùm à tempore ſcientiæ nullitatis profeſſionis? ibi, à numer. 18.

An tranſacto quinquennio poſſit hic audiri remedio reſtitutionis? ibi. à. n. 20.

An id Tridentini decretum intelligatur de ijs, qui in perpetuum ſunt inhabiles: vel etiam ad tempus, & durat impedimentum inhabiles efficiens, toto eo quinquennio? ibi à. n. 30.

An hic profeſſus inualidè, tranſacto quinquennio, & deſtitutus omni remedio in foro externo ad reclamundum, teneatur regulam, & vota ſeruare, atque profeſſionem ratam habere, & dum non ratam habet, poſſit alimenta monaſterij ſuſcipere, ſuffragia ferre, & ad ordines promoueri? ibi, à. n. 36.

An vt ratificetur profeſſio illa inualida, ſit neceſſariò iterandus nouitiatus? ibi, à. n. 45.

An ſit quoque neceſſaria noua ipſius profeſſi, & monaſterij ratificatio, conſcio vtroque nullitatis prioris profeſſionis: ac ſint repetendæ cæremoniæ: ac ratificata profeſſione, poſſit is profeſſus retinere locum, & priuilegia alia antiquitati prioris profeſſionis irrita correſpondentia? ibi, à nu. 59.

Qualiter coniugatus poſſit tranſacto quinquennio reclamare contra profeſſionem, quam ſine valida coniugis licentia emiſit: & quid exigatur vt illa profeſſio conualeſcat? ibi, à numer. 69.

Diſputatio Trigeſimaoctaua.

AN poſſit maritus ſine vxoris licentia ad ordines promoueri, & ſic promotus ad quid aſtringendus ſit? pag. 278.

Diſputatio Trigeſimanona.

AN ſola vxoris licentia poſſit vir ad ordines promoueri: quidue ampliùs deſidetur: & ea ſola promotus poſſit ab vxore reuocari? pag. 284.

Diſputatio Quadrageſima.

AN vxor cuius licentia, vel diſſimulatione vir ad ordines ſacros promotus eſt, ita teneatur ad caſtitatem, vt viro mortuo non poſſit validè matrimonio iungi? pag. 288.

Diſputatio Quadrageſimaprima.

QVid exigatur, vt integrum ſit marito, ad Epiſcopi, aut cardinalis dignitatem promoueri? pagin. 290.

Diſputatio Quadrageſimaſecunda.

AN clericus in minoribus conſtitutus validum matrimonium iniẽs amittat benaficia Eccleſiaſtica, pag. 291.

Diſputatio Quadrageſimatertia.

An per contractum matrimonij irritum amittat clericus beneficia? pag. 298.

Diſputatio Quadrageſimaquarta.

An per matrimonium amittantur penſiones inſtar beneficiorum? pag. 303.

Diſputatio Quadrageſimaquinta.

AN non tantùm peccet retinens beneficium, vel penſionem, poſt contractum matrimonium, ſed etiam qui ea recipit, aut retinet, animo non permanendi in clericatu, ſed tranſeundi ad matrimonium? pag. 305.

Diſputatio Quadrageſimaſexta.

AN per contractum matrimonij amittat clericus in minoribus conſtitutus priuilegia clericalia? pag. 312.

An deſideretur ad id monitio, aut iudicis ſententia? ibi à. n. 18.

An clericus coniugatus ſeruans omnia requiſita, gaudeat in ciuilibus priuilegio fori? ibi, numer. 21. & 22.

An poſſit capi à iudice ſeculari pro debito deſcendenti ex cauſa ciuili? ibi n. 23.

An ſi vacet negotiationibus, armaq; deferat, gaudeat priuilegijs? n. 24. 25.

An ſi ſemel dimiſſum habitum reſumat, gaudeat priuilegijs? nu. 27. 28. 29.

An mortua vxore gaudeat omnibus priuilegijs? nu. 30.

Diſputatio Quadrageſimaſeptima.

AN vxor clerici coniugati gaudentis priuilegio canonis, & fori, fruatur eiſdem priuilegijs? pagin 321.

Diſputatio Quadrageſimaoctaua.

AN conſtituti in ordine ſacro, profeſſi, conſanguinei, affines, aut quocunq; alio impedimento dirimenti affecti incurrant excommunicationem, ineundo matrimonium? pag. 322.

Diſputatio Quadrageſimanona.

AN in ſacris conſtitutus tranſiens ad matrimonium: vel coniugatus ad ordines abſq; licentia vxoris, ſit irregularis? pag. 328.

De impedimento cognationis Carnalis.

Diſputatio Quinquageſima.

Quid ſit conſanguinitas, linea, & gradus, & qualiter gradus computentur? pag. 332.

Diſputatio Quinquageſimaprima.

AN in recta aſcendentium, & deſcendentium linea conſanguinitatis, ſit iure naturali irritum matrimonium in quocunque gradu vſque in infinitum: an potiùs vſq; ad præſcriptũ gradum, & quotum? pag. 336.

Diſputatio Quinquageſimaſecunda.

AN omnes conſanguinitatis gradus in linea tranſuerſa prohibiti Leuit. 18. dirimãt iure naturali matrimonium, ac proinde obligent nunc: & eſto non omnes, an ſaltem aliquis gradus in ea tranſuerſa linea dirimat iure naturali matrimonium? pag. 344.

Diſputatio Quinquageſimatertia.

AD quotum conſanguinitatis gradum extendatur prohibitio matrimonij iure Eccleſiaſtico? pagin 352.

De impedimento cognationis ſpiritualis.

Diſputatio Qninquaſimaquarta.

QVid ſit cognatio ſpiritualis: ex quibus ſacramentis: & inter quas perſonas oriatur: & quo iure matrimonium impediat, ac dirimat? pag. 355.

Diſputatio Quinquageſimaquinta.

AN per ſacramentum pœnitentiæ contrahatur aliquod cognationis vinculum, ratione cuius ſit ſpecialis luxuriæ circunſtantia neceßariò fatenda, accedere ad filiam confeſsionis, pagin. 359.

Diſputatio Quinquageſimaſexta.

QVis actus in patrinis deſideretur, vt cognationem ſpiritualem in baptiſmo, vel confirmatione contrahant, pag. 361.

Diſputatio Quinquageſimaſeptima.

AN cùm plures duobus baptizatum vel confirmatum tangunt, aut de ſacro fonte leuant baptizatum, omnes illi cognationem ſpiritualem contrahant? pag. 364.

Qualis culpa ſit plures duobus adhiberi patrinos, aut duos viros, duas ve fœminas, attento iure antiquo, & iure nouo Tridentini? ibi. n. 1. 4. & 6.

An poſsit Epiſcopus in hoc diſpenſare? ibi. n. 2 & 7.

An poſsint vir & vxor eſſe ſimul alicuius patrini? ibi. n. 5.

Diſputatio Quinquageſimaoctaua.

AN ad contrahendam cognationem ſpiritualem exigatur aliqua intentio in patrinis, vltra externam baptizati, vel confirmati ſuſceptionem? pag. 370.

Diſputatio Quinquageſimanona.

AN ſuſceptio patrini ſit ita perſonalis, vt non poſsit per procuratorem exerceri, atq; ita non poſſit per procuratorem cognatio ſpiritualis contrahi? pag. 373.

An vniuerſitas poſsit per ſindicum cognationem contrahere? ibi. n. 7.

An ſi procurator eſſet reuocatus, nec factus certior de reuocatione teneret infantem, contraheret cognationem qui illum conſtituit? ibi n. 8.

An ipſe procurator cognationem contrahat? ibi. n. 10 & 11. 12.

Diſputatio Sexageſima.

AN infidelis, vel hæreticus ſit capax cognationis ſpiritualis, actiuæ, vel paſsiuæ, vel ſi non confirmatus ſit patrinus baptiſmi, vel confirmationis? pag. 378.

Diſputatio Sexageſimaprima.

An in quacunq; ætate poſsit quiſpiam eſſe patrinus, & cognationem contrahat? pag. 383.

Diſputatio Sexageſimaſecunda.

AN ſi baptiſmus, & confirmatio irrita ſint: aut ſi baptiſmus in caſu neceſsitatis priuatim miniſtretur, oriatur cognatio ex parte baptizantis, & ex parte ſuſcipientis patrini? pagin. 384.

An ex iteratione ſolemni baptiſmi priuatim collati oriatur cognatio? ibi. n. 4.

Quid ſi nondum integrè natus baptizetur, & poſtea rebaptizetur? ibi. n. 7.

Quid ſi ratione dubij quis ſub conditione rebaptizetur? ibi. n. 6.

An baptizans in neceſsitate filium concubinæ poſsit illam ducere? ibi. n. 11.

De impedimento cognationis legalis.

Diſputatio Sexageſimatertia.

QVid, & quotuplex ſit adoptio: & quando cognatio legalis ex illa conſurgens impediat, ac dirimat matrimonium? pag. 388.

An ſi ſuperueniat matrimonio, impediat debitum peti? ibi. n. 19.

An ſuperueniens ſponſalibus ea dirimat? ibi n. 20.

Quo iure inductum ſit hoc impedimentum? ibi. n. 21.

An hoc impedimentum perpetuò duret, & inter quas perſonas, & vſq; ad quotum gradum? ibi. nu. 24. & ſequentibus.

An ſit cognatio inter adoptantem, & carnales adoptati parentes? ibi. n. 26.

An inter fratres adoptiuos, nempe, ab eodem parente adoptatos ſit cognatio? ibi. n. 28.

An ſit inter filios duorum fratrum adoptiuorum? ibi. n. 29.

An filius adoptiuus poſsit contrahere matrimonium cum filia carnali illegitima adoptantis: vel filius carnalis illegitimus cum filia adoptata? ibi. nu. 30.

Inter adoptantem & aſcendentes adoptati, vſque ad quotum gradum non poſsit conſiſtere matrimonium? ibi. à nu. 31.

An poſsit adoptans cõtrahere cum filia filiæ adoptatæ, vel cum filijs illegitimis adoptati? n. 35. 36.

De impedimento affinitatis.

Diſputatio Sexageſimaquarta.

QVid ſit affinitas: & qualiter in ea gradus computentur: & quid ad eam contrahendam deſideretur? pag. 400.

An oriatur affinitas ex penetratione vaſis, ſemine virili non intromiſſo? ibi. n. 7.

An deſideretur ſeminis vtriuſque coniugis commixtio ad affinitatem? ibi. n. 20.

An ex matrimonio rato oriatur affinitas, an ſola publica honeſtas? ibi. n. 22.

Diſputatio Sexageſimaquinta.

AN affinitatis vinculũ ortum ex copula coniugali, aut illicita, ſit naturale, atque ita ab infidelibus contrahatur, vt obſtet matrimonio contrahendo poſt conuerſionem ad fidem? pagina 408.

Diſputatio Sexageſimaſexta.

An aliquis affinitatis gradus iure naturæ matrimonium dirimat? pag. 413.

Diſputatio Sexageſimaſeptima.

AD quotum affinitatis gradum extendatur prohibitio matrimonij iure Eccleſiaſtico, ſiue affinitas ex copula licita, ſiue illicita contracta ſit? pag. 418.

An ſit inceſtus, acceſſus ad conſanguineam vltra ſecundum gradum eius cum qua quiſpiam fornicatus eſt? ibi. n. 7. & 8.

An quando cum duobus conſanguineis diſpenſatum eſt vt matrimonio iungantur, copula inter illos ſit inceſtus? ibi, n. 9.

Quid efficiat affinitas ſuperueniens matrimonio contracto? ibi. n 10.

De impedimento publicæ honeſtatis.

Diſputatio Sexageſimaoctaua.

QVid ſit hoc impedimentum, & an oriatur ex quibuſcunque ſponſalibus certis, & abſolutis, quamuis irritis: & ad quotum gradum extendatur? pag. 421.

Diſputatio Sexageſimanona.

An ex ſponſalibus incertis, aut conditionalibus oriatur hoc impedimentum? pag. 430.

Diſputatio Septuageſima.

AN ex matrimonio rato, ſiue abſoluto ſiue conditionali, valido, ſeu irrito, oriatur impedimentum publicæ honeſtatis: & ad quotum vſque ad gradum? pag 431.

De impedimento diſparis cultus.

Diſputatio Septuageſimaprima.

An inter perſonas diſpares cultu, vt inter fidelem, & infidelem, vel catecumenam, ſit irritũ matrimonium, & quo iure? pag. 435.

An Pontifex diſpenſare poßit vt id matrimonium ineatur? ibi. n. 10.

Diſputatio Septuageſimaſecunda.

AN matrimonium inter perſonam Catholicam, & hæreticam valeat? pag. 440.

Qualis culpa ſit, & an liceat in Germania, & alijs locis, vbi ſunt permixti Catholici cum hæreticis? ibi n. 4. & 5.

An ſponſalia inter eos valeant? ibi. n. 3.

Diſputatio Septuageſimatertia.

AN matrimonio inter fideles inito, liceat alteri coniugi iam ad fidem conuerſo, cum infideli habitare: poßitve ab illo diuertere? pag. 442.

Infidelium matrimonium quando valeat, & an efficiatur ſacramentum, quando ad fidem conuertuntur? ibi. n. 1. 2. & 3.

Quid, quando conuerſus ad fidem repudiarat tempore infidelitatis legitimam vxorem, aut plures duxerat? ibi.n.4.& 5.
An tempore primitiuæ Eccleſiæ eſſet tantum conſilium, vt ad fidem conuerſus remaneret cũ coniuge infideli? ibi.n.7 & ſequentibus.
An poſt id tempus liceat coniugi fideli habitare cum infideli? ibi.n.11. & ſequentibus.
Quem debeat ſequi proles, quando alter ſolus parens eſt fidelis? ibi.n.16.

Diſputatio Septuageſimaquarta.

AN infideli coniugi ad fidem reducto, altero conuerti reſpuente, aut nolente habitare ſine contumelia Dei, aut ſine attractione ad peccatum, integrum ſit, matrimonium illud diſſolue re, & ad aliud tranſire? pag. 449.
Quid ſit nolle habitare ſine contumelia Dei, vel ſine pertractatione ad peccatum? ibi.nu. 6.
An deſideratur ſententia iudicis vt hoc matrimonium poſſit diſſolui? ibi.nu. 11.
An ex Chriſti priuilegio ſit hac matrimonij diſſolutio? n.4 & 10.
An deſideretur fidelem priùs moneri, num conuerti velit? ibi à n 12.
An neceſſarium ſit vt iudex terminum præfigat, intra quem infidelis conuertatur? ibi.n.17.& 18.
Qualis certitudo de obſtinatione alterius coniugis ſit neceſſaria? ibi.n.16.

Diſputatio Septuageſimaquinta.

AN in prædictis caſibus, quibus licet fideli matrimonium diſſoluere, & ad aliud trãſire, diſſoluatur ſtatim matrimonium, an potius tunc quando fidelis ad alias nuptias tranſit? pag. 458.

Diſputatio Septuageſimaſexta.

AN in caſibus in quibus licet fideli tranſire ad aliud matrimonium, propter infidelis obſtinationem, liceat ſimiliter fideli tranſire ad religionem, ordines, aut votum c ſtitatis emittere: ac per hæc diſſ iuatur matrimonium? pag 462.

Diſputatio Septuageſimaſeptima.

AN quoties diſſoluitur matrimonium per tranſitum fidelis ad aliud coniugium, vel profeſſionem religionis, liceat infideli ad alias nuptias tranſire, ſiue cõuertatur, ſiue in infidelitate permaneat? pag. 465.

De impedimento criminis.

Diſputatio Septuageſimaoctaua.

VTrùm crimen machinationis mortis alterius coniugis dirimat ſubſequens matrimonium? p g. 467.

Diſputatio Septuageſimanona.

AN adulterium interuenientibus promiſſione futuri matrimonij, aut ipſius contractu de præſenti cum adultera, dirimat ſubſequentes cum illa nuptias? pag 476.

De impedimento ligaminis: ſecundis nuptijs: ac bigamia.

Diſputatio Octogeſima.

AN ſecundæ nuptiæ primis non diſſolutis ſint iure naturæ interdictæ, ac irritæ? pag. 491.
Quis poſſit in vxorem pluralitate diſpenſare? ibi.nu. 9.

Diſputatio Octogeſimaprima.

An ſecundæ, & vlteriores nuptiæ prioribus morte alterius coniugis diſſolutis, liceant? pag. 499.

Diſputatio Octogeſimaſecunda.

AN ſecundis nuptijs benedictio impertienda ſit, & quam pœnam incurrat ſacerdos benedicans? pag. 501.
Benedictiones hæ à quo parocho ſint conferendæ: & quis cenſeatur quo ad hoc proprius parochus: & quam pœnam incurrat alius benedicens? ibi.n.2.3.4.
An ſit peccatum omittere benedictiones: vel conſummare ante illas: & quibus temporibus ſint interdictæ? ibi.n.6.7 & 8.

Diſputatio Octogeſimatertia.

QVid, & quotuplex ſit bigamia: & qualiter ex vera bigamia irregularitas oriatur? pagina 509.

Diſputatio Octogeſimaquarta.

Qualiter contrahatur irregularitas ex bigamia interpretatiua? pag. 514.

Diſputatio Octogeſimaquinta.

QValiter contrahatur irregularitas ex bigamia ſimilitudinaria: eo quod profeſſus aut in ſacris conſtitutus matrimonium contrahit? pag. 523.

Diſputatio Octogeſimaſexta.

AN bigamiæ irregularitas extinguatur per baptiſmum, profeſſionem, vel diſpenſationẽ: & quis diſpenſare poſſit? pag 527.

Diſputatio Octogeſimaſeptima.

QVæ ſint pœnæ iure ciuili ſtatutæ fœminis intra annum luctus nubentibus: & an eæ ſint iure canonico correctæ? pag. 533.
Legatum ſub conditione non tranſeundi ad ſecundas nuptias, an debeatur intra annum? ibi.n.28.
An viduæ debeantur alimenta, dum ei non reſtituitur dos, etiam ſi tranſeat ad ſecundas nuptias? ibi.n 30.
An veſtes viduales ſint dandæ viduæ ex bonis mariti: & eæ reſtituendæ ſint, ſi tranſeat ad ſecũdas nuptias? ibi.n. 31.
An lectus quotidianus: & qualis debeatur coniugi viduo ex bonis alterius: & ſit reſtituẽdus à trãſeunte ad ſecundas nuptias? ibi.n.32.

Diſputatio Octogeſimaoctaua.

QVæ ſint pœnæ ſecundis nuptijs inductæ in fauorem filiorum prioris matrimonij, & an eæ ſint iure canonico correctæ? p g.546.

Diſputatio Octogeſimanona.

QValiter coniux tranſiens ad ſecũdas nuptias teneatur reſeruare bona à coniuge defuncto habita, filijs prioris matrimonij? pag. 565.

Diſputatio Nonageſima.

AN pœnæ coniugi tranſeunti ad ſecundas nuptias ſtatutæ, locum habeant in vidua fornicanti, nec ſint iure canonico correctæ? pag. 589.

Diſputatio Nonageſimaprima.

AN pœnæ à teſtatoribus in ſuis teſtamẽtis impoſitæ ſecũdis nuptijs ſint correctæ iure canonico? & quando per tranſitum ad ſecunda vota, aut turpiter viuendo incurrantur? pag. 599.
An relicta ſub conditione caſtè, & honeſtè viuendi, perdantur per ſecundas nuptias? ibi.n. 14.
An perdantur et vnicam fornicationem? ibi. à n. 31.
An per tactus inhoneſtos? ibi à n. 38.
An legatum ſub conditione abſtinendi à ſecundis nuptijs, amittatur per fornicationẽ, aut per trãſitum ad illas, ſi eæ ſint irrita, aut non conſummatæ? ibi à n. 41.
An legatum relictum coniugi à coniuge, dum cum filijs commorabitur, perdatur per ſecundas nuptias? ibi. à n 47.
Quibus poſſit dari legatum fœminis maritandis? ibi. à. n. 54.

De impedimento impotentiæ.

Diſputatio Nonageſimaſecunda.

AN impotentia coeundi, & qualis impediat, ac dirimat matrimonium? pag. 620.
An impotentia temporalis ignota alteri contrahenti dirimat? ibi.n. 3. & 4.
An impotentia ſolum ſeminandi intra vas, aut retinendi ſemen, dirimat? ibi. à n. 7.
An matrimonium eunuchorum valeat? ibi. à nu. 14.
An ſenes validè contrahant? ibi. à n. 19.
An valeat matrimonium ſterilium? ibi.n.25. & 26.
An valeat, quando mulier nequit abſque vitæ periculo parere? ibi. n.27.28.
Quid, ſi pariat filios mortuos? ibi.n.29.

Diſputatio Nonageſimatertia.

An impotentia naturalis perpetua, quæ nulla ratione eſt abſoluta erga omnes, ſed reſpectiua